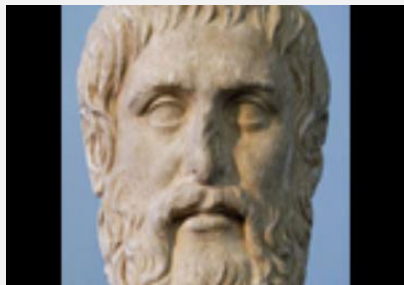

افلاطون، عالم بزرگ یونان باستان

افلاطون، اندیشمند بزرگ یونان باستان در چنین روزی از سال ۴۲۷ پیش از میلاد متولد شد.

افلاطون، اندیشمند بزرگ یونان باستان در چنین روزی از سال ۴۲۷ پیش از میلاد متولد شد. اندیشه های افلاطون به ویژه در زمینه دموکراسی، بیش از هر فیلسوف عهد باستان در شکل گرفتن افکار اندیشمندان قرون جدید و معاصر نفوذ داشته است. گرچه نتیجه انتخابات چند دهه اخیر در کشورهای مختلف، اندیشمندان معاصر را بر آن داشته است که بگویند مشارکت و شناخت، اراده و آزادی عمل رأی دهندگان در تمرین دموکراسی اصیل (حکومت مردم) و در نتیجه تحقق آن به معنای واقعی کلمه، حتی در کشورهای بسیار پیشرفته هم آنطور که باید عملی نشده است. افلاطون، شاگرد سقراط و معلم ارسطو و بنیادگذار آکادمی - مدرسه علوم، فلسفه و ادبیات - بود. آثار او به صورت گفت و شنود (مناظره) می باشد که از میان معروف ترینشان به ترتیب می توان به «جمهوری»، «پوزیش» و هم چنین «ذات عدالت» اشاره کرد. افلاطون در سال ۳۹۹ ق.م شاهد خودکشی آموزگارش سقراط به حکم دادگاه آتن - محکمه خلق - بود و در این باره نوشته است: «سقراط پیشنهاد فرار از آتن را رد کرد و به حکم دادگاه که می دانست درست نبوده، تسلیم شد و جام زهر را نوشید تا احترام به قوه قضایی که حفظ حقوق مردم و امنیت و آرامش آنان بر عهده آن است، محفوظ بماند.» این نظر افلاطون که سران دولت ها باید فیلسوف باشند و یا فلسفه بدانند و نیز نخبگان باید دارای یکی از این سه خصلت؛ هوشمندی (آگاه)، دلیری (شجاع) و زور بازو (نیروی جسمانی، هدف: آگاه از فنون رزمی) باشند تاکنون در هیچ تفسیری رد نشده است. وی برجستگان یک ملت را دو گروه کرده است: مردان (افراد) عمل و مردان فکر، که جامعه باید از هر فرد در جای خود استفاده کند و اگر هر دو شرط در یک و یا چندین فرد یک جامعه جمع باشد، که خوشا به حال آن جامعه. افلاطون روی مدیریت شایسته و استفاده بهینه از دانش، استعداد، لیاقت و مهارت اعضای خود تأکید و سفارش بسیار کرده است. مرگ افلاطون، سرانجام در سال ۳۴۷ پیش از میلاد، در سن هفتاد و چهار سالگی به وقوع پیوست.